

Rigsdagen og Offentligheden; og de kunne endelig medlægge deres Embeder, hvis de troe, at man gjør det unulligt for dem at udføre deres Pligter. Men man skal ikke opstille dem som en Stat i Staten; det gaaer ingenlunde an. Og allerminst skal man foreslaae at gjøre det, naar man tidligere har talt, som om Mathematikerne egentlig slet ikke havde noget med Sagen at gjøre. — Hvad angaaer de øvrige Bemærkninger, der ere fremkomne med Hensyn til Vædringsforslagene til § 18, da skal jeg ikke gaae ind paa dem nu. Jeg ønsker helst, at den ærede Finanzminister først maa komme til at udtale sig om, hvad han i saa Henseende vil bestemme sig for. Men een Ting skal jeg dog gjøre opmærksom paa, og det er, at det er lidt besynderligt at sige, at en collegial Bestyrelse ophører at være collegial, fordi Formanden udnævnes, thi ved Alt, hvad vi i Danmark have havt af Collegier, er Formanden bleven udnævnt af Kongen; om han tillige var Forretningsfører, er noget Andet, men Formanden var altid udnævnt af Kongen. Dog, disse Punkter vil jeg, som sagt, for Diebliffet ikke gaae nærmere ind paa, hvormod jeg nu vender mig til det sidste Vædringsforslag, som virkelig angaaer et vigtigt Spørgsmaal.

Jeg vilde ønske, at jeg kunde tiltræde Forslaget under Nr. 29, idet det har Noget, som tiltaler den umiddelbare Følelse, men jeg har ikke troet at kunne gjøre det, ligesom jeg heller ikke troer, at den høitærede Finanzminister vil kunne gjøre det. Først maa det klart erkendes, hvad Forskjellen er mellem Lovforslagets Bestemmelse paa dette Punkt og Vædringsforslagets Bestemmelse. Lovforslagets § 23 siger, at de Interessenter, der for Diebliffet ere i de nu bestaaende Anstalter, skulle, naar den nye Anstalt træder i Virksomhed, opnaae de Goder, som den nye Anstalt tilbyder, ikke ved at forlade den gamle Anstalt og gaae over i den nye, saaledes at de forsvinde af den gamle, men i den gamle Anstalt, i hvilken de forblive, men skulle behandles med Hensyn til disse Goder, som om de gif over i den nye, men ogsaa kun, som om de gif over i denne. Det vil sige, at de skulle vinde de Fordele, som de kunne faae

ved i Henhold til § 10 at faae deres Forsikrings Status opgjort og ved Hjælp af deres Tilgodehavende efter denne Opgjørelse at faae en ny Forsikring. De skulle altsaa ifølge Lovforslagets § 23 behandles saaledes, som de efter de Forhold, hvori de nu befinde sig — navnlig de Aldersforhold, hvori de selv og de af dem Forsørgede staae — vilde være at behandle, hvis de nu indtraadte i den nye Anstalt, og dette skal skee uden ny Sundhedsattest, thi Sundhedsattest kræves ikke ved Opgjørelser ifølge § 10, og de skulle, som sagt, ikke forlade den gamle Anstalt og optages i den nye, i hvilket Tilfælde den nye Anstalt vilde kunne kræve Sundhedsattest. De kunne blot ifølge Paragraphen forlange at behandles paa den anførte Maade. Dette er altsaa, hvad Lovforslagets § 23 forudsætter. Vædringsforslaget under Nr. 29 gaaer derimod ud paa, at de gamle Interessenter skulle behandles, som om de oprindelig vare indtraadte efter den nye Anstalts Vilkaar, og som om altsaa den nye Anstalt med sine Tarifer havde været tilstede, dengang da de indtraadte, dog saaledes at de rigtig nok ingen Godtgjørelse faae for de forløbne Aar, men derimod faae Godtgjørelse fra nu af. Lad os see, hvorledes Forholdet herefter vil stille sig. Jeg antager, at det vil komme til at staae klarast for Thingets Medlemmer, naar jeg tager et bestemt Tilfælde. Lad os altsaa tænke os, at en Mand i en Alder af 30 Aar er traadt ind i den nuværende Livrente- og Forsørgelsesanstalt og har tegnet en Overlevelsesrente for en 10 Aar yngre Kone, altsaa en Kone, der var 20 Aar, da han traadte ind. Han har da efter den gamle Anstalts Tarifer for en Overlevelsesrente af 100 Rd. maattet betale en aarlig Præmie af 30,4 Rd. Naar han da i dette Diebliff har været der i 10 Aar, altsaa er indtraadt i 1860, vil han ved en Opgjørelse og ved at betragtes, som om han nu indtraadte i den nye Anstalt, faae en Medsættelse ifølge Lovforslaget i sin Præmie fra 30,4 Rd. til 25,6 Rd. Har han derimod været der i 20 Aar, vil Forholdet for ham være deterioreret, idet han er kommen til et Alderspunkt, hvor Tariferne ikke ere ham saa gunstige, hvis han nu skulde træde ind,